

kende dat men de temperatuur in de kassen voor tropische dieren niet meer op de vereiste waarde kon houden. Sommige dieren overleefden de Eerste Wereldoorlog dan ook niet. In 1918 had men nog 2087 dieren over; in 1914 waren er nog 2419 dieren geteld. In 1919 moest de contributie worden verhoogd omdat de uitgaven de inkomsten begonnen te overtreffen.

In de jaren tussen de beide wereldoorlogen wisselden perioden van economische opleving en teruggang elkaar af. Al in 1920 diende de eerste crisis zich aan. Na 1925 volgde na een langzaam herstel een 'lauwe hausse'⁵⁾.

In 1929 brak de ernstige, wereldwijde crisis uit. Het was de zwaarste crisis die Nederland in een tijd van vrede heeft getroffen⁶⁾. Wat waren de effecten van deze crisis op het functioneren van de Rotterdamsche Diergaarde?

Kort na het einde van de Eerste Wereldoorlog had de Diergaarde nog moeilijkheden om aan brandstoffen te komen. Toen de ernstigste tekorten waren weggeëbd begon de toekomst er weer wat beter uit te zien. In 1922 beleefde de tuin een topjaar⁷⁾. Na dit jaar nam de groei langzaam af om daarna om te buigen in een achteruitgang. De twee grafieken geven de ontwikkelingen van de bezoekersaantallen en het aantal leden van de perioden 1913-1919 en 1919-1933 weer.

Grafiek 1. Bezoekers en leden van de Rotterdamsche Diergaarde, 1913-1919⁸⁾.